

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE – FILOZOFICKÁ FAKULTA

Ústav románských studií, Oddělení francouzské filologie

ODBORNÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Sára Töröková

Název bakalářské práce: **Vliv Jacka Kerouka na Jacquese Poulina: hledání identity v románech *Na cestě* a *Volkswagen Blues***

Vedoucí bakalářské práce: doc. PhDr. Eva Voldřichová Beránková, Ph.D.

CÍL PRÁCE:

Bakalářská práce E. Törökové se zaměřuje na komparaci slavného Kerouakova románu *Ne cestě* s románem kanadského frankofonního spisovatele Jacquese Poulina *Volskwagen Blues*. Třebaže Poulin říká, že Kerouac mezi jeho přímé inspirační zdroje nenáleží, Töröková se snaží dokázat, že mezi oběma romány jisté styčné plochy nalézt lze. V tomto ohledu je její rozbor přesvědčivý, byť by podle mého názoru mohl postupovat syntetičtěji, méně roztříštěně, pádněji, průkazněji.

ZPRACOVÁNÍ OBSAHU:

Studentka svůj rozbor člení do tří kompaktních kapitol: motivace cesty (1), vztah k jinému (2), americký sen (3). V zásadě proti rozvržení žádné námitky nemám, avšak domnívám se, že by analýze prospělo, kdyby postupovala nejenom cestou analytických sond. Vyvarovala by se tak zbytečných opakování, rozvleklosti, místy až únavné, poněvadž zvolené osy tematické analýzy spolu často těsně souvisejí. Práce je úhrnem spíše popisná a předložené analýzy jsou přijatelné, avšak nepřiliš podnětné. Každou tezi autorka exemplifikuje, ilustruje, dokumentuje, nicméně postrádáme hlubší analytický ponor. Místy mám pocit, že jde spíše o jakousi skrumáž citací než o cíleně volený rozbor úryvků, které jsou

relevantní a nezbytné k prozkoumání témat, jimiž se práce zabývá. Jednotlivé analytické sondy tak působí roztržitě, nespojitě, jako by šlo o pouhou juxtapozici tu více, tu méně závažných úvah. Závěr je spíše shrnutím, nepředkládá nové perspektivy a úvahy. Uvítal bych průhledy do literární historie. Motiv cesty je totiž v literatuře odnepaměti všudypřítomný, rovněž tak téma iniciace. Autorka s těmito topoi mohla a snad i měla pracovat. Jsou zásadní nejenom z pohledu diachronního, ale i v tzv. postmoderní literatuře. Myslím si dále, že mohla využít základních nástrojů naratologických. Nečiní tak a neosvětluje ani proč. Hloubce analýz by tento přístup prospěl. Kdo ony příběhy vypráví, v jaké vyprávěcí situaci, ke komu se obrací, jaká je role čtenáře? Na tyto otázky v práci odpověď nenacházím. Místo toho popisnost, sondy, citace...

FORMÁLNÍ A JAZYKOVÁ ÚROVEŇ:

Práce je napsána kultivovanou češtinou. Semo tamo narážíme na chybnou interpunkci, nepřesný překlad, stylistické nesrovnalosti. Není jich však proporčně přešel. Vyznačil jsem je v tištěné verzi práce a autorka se s mými korekturami může, bude-li chtít, seznámit.

ZÁVĚR:

Práci doporučuji k obhajobě a vzhledem k jisté popisnosti a jiným nedostatkům navrhuji hodnocení „velmi dobře“.

Praha 9. června 2016

PhDr. Závěš Šuman, Ph.D.

oponent